

valgt Indhold. Flertallet kan ogsaa i saa Henseende slutte sig til Forslaget. — Den Stilling, en Hustru nu indtager her i Lovens, er saa retløs og derfor saa lidet svarende til det Ansvar og den Betydning, hun har, at en Forandring heri er paatrængende nødvendig. Der er ingen Grund til, som det nu er hos os — men næppe i noget andet civiliseret Land — at lade Mandens Villie i alle de fælles Anliggender være den enerådende, al den Stund det maa erkendes, at ogsaa en Mand, selv en Ægtemand, kan tage fejl. I saa Fald bør der være Afgang for Hustruen til at sige Ret imod ham, og det er der ikke nu. — Flertallet indrømmer vel, at den bedste Maade at afhjælpe dette for Hustruen og Lovgivningsmagten lige uværdige Forhold paa, er ved at give en ny Lov, der umiddelbart giver Hustruen den Retsbeskyttelse, hun nu savner; men dels er der endnu intet Tegn til, at Regeringen, fra hvem det naturligt burde komme, vil tage denne Sag op; og dels kunde det have sin store Betydning over for de mange forfælske Maader at ordne den Ting paa, om man først indhentede Erfaringer og Vidnesbyrd for, hvilken af disse der stemmer bedst med vort Folks Tarv og Trang. — I saa Henseende har den her foreslaaede Ordning sin væsentlige Betydning. Gennem Overenskomst, hvis Indhold ganske beroer paa Parternes fri Vilje, faar man bedst Folks egen Mening frem. Allerede nu kunne jo saadanne oprettes ved fgl. Konfirmation, men kun om Formueforholdene. Det er for snæver en Grænse. Der kan være andre Punkter, f. Eks. med Hensyn til Børnene, hvor det er endnu vigtigere for Hustruen, at der dog er en Grænse for Mandens Eneraadighed og Vilkaarlighed. Det havde man allerede Øje for, da man gav den sidste Lov om borgerligt Ægtefælskab i 1851, idet man i dennes § 9 paabød, at de vordende Ægtefolk før Vielsen skulde have indgaaet Overenskomst om, i hvilken Tvo deres Børn skulde opdrages, og den kunde saa ikke senere under Ægtefælskabet forandres uden begge Parter — altsaa ogsaa Hustruens — Sam-

tykke. Det er denne Tankegang, det gælder om at føre videre. Det Omraade, som Ægtefælskabet selv kunne ordne ved Ægtepagt, maa udvides, om end naturligvis ikke ud over den almindelige Grænse i Danske Lovs 5—1—2, at ingen „Kontrakt“ maa være „imod Loven eller Erbarhed“, men dels behøver dette ikke at siges, saa længe man lader selve 5—1—2 staa ved Magt og dels peger Lovforslagets udtrykkelige Betegnelse af, hvilke Punkter Ægtepagterne kunne omfatte netop i den Retning. — Det er imidlertid ikke nok hermed. Saa længe det i saa ringe Maal er gaaet op for Folk, hvor slet Hustruens Stilling efter Loven i Virkeligheden er, kan det ikke antages, at de i noget videre Omfang vil tænke paa at søge den beskyttet ved Ægtepagt, saa meget mindre, som det naturligvis kan tænkes at ville møde skjult eller aabenbar Modstand hos de vordende Ægtemænd, der allerede paa Forhaand føle sig gennemtrængte af Bevidstheden om, hvad det vil sige at være „Husbond og Herre“. Men netop da er der dobbelt Anledning til at sige nogen Ret for Hustruen skabt i Tide, thi efter Vielsen er der intet Middel til at bryde en Mand's Modstand, da er hun „under Loven“. Det maa derfor gøres alle vedkommende til Pligt at tænke over den Ting og ordne den før Ægtefælskabet indgaaes. Dette naas ved Lovforslagets Bestemmelse om „tvungne Ægtepagter“. — Paa den anden Side lægges der ikke hermed nogen Byrde eller Tvang paa Folk, som de med Føje kunne besejre sig over. Det eneste, man paalægger dem, er at tage en Beslutning. Er de tilfredse med Loven, som den er, eller have de i alt Fald ikke lyst til at gøre sig nogen videre Ulejlighed for at sige deres Forhold ordnede paa en bedre Maade — vel, saa kunne de ganske stimpelt slippe med at erklære dette over for Ægtefælsforstanderen. Vi tvivle ikke om, at det i lang Tid endnu vil være det ubetinget almindeligste, at Folk nøjes hermed, men efterhaanden vil Befolkningen dog ad den Vej blive opdraget til at se den Sag under Øjne, til at tænke over, hvorledes det er, og hvorledes det bør være — og da vil den solideste Grundvold være lagt til at bygge en ny og retfærdig Lovordning paa.